

Beste patiënt,

Jullie hebben het zwaar, veel zwaarder dan veel mensen begrijpen. Na jaren naar de verhalen te hebben geluisterd, de uitputting in jullie ogen te hebben gezien en jullie het onbeschrijfbaar heb horen beschrijven, kom ik tot de conclusie dat ook ik niet begrijp hoe het écht voor jullie is.

Hoe reageer je op de vraag “hoe voel je je?” als je niet eens meer weet hoe “normaal” aanvoelt? Hoe ga je om met al die mensen die denken dat je je aanstelt? Ik kan het me niet voorstellen.

Toch wil ik je iets belangrijks vertellen dat je waarschijnlijk nog niet weet. Het zal je helpen, ook al zal het je pijn niet verlichten of je uitputting opheffen. Het is informatie die van essentieel belang is voor het vinden van de juiste zorg die je verdiend en nodig hebt. Hier komt het: *jullie jagen ons artsen angst aan!*

Nee, ik heb het niet over de angst voor de ziekte of dat we de grenzen van onze kennis hebben bereikt. Ik heb het over het feit dat jij iets inziet wat alle andere patiënten lijken te missen en waar ook de meeste artsen zelf voor wegduiken, namelijk dat wij normale, feilbare mensen zijn die toevallig dokter van beroep zijn. Wij zijn niet speciaal.

Sterker nog, de meeste van ons zijn onzeker en zijn op zoek naar bevestiging van mensen die door onze hulp beter zijn geworden. We willen ziektes genezen en de redder in nood zijn. Maar mensen met een chronische ziekte, zoals de ziekte van Hashimoto, ontnemen ons deze mogelijkheid en dat frustrereert ons en maakt een aantal van ons zelfs boos op jullie.

Als wij jou behandelen moeten wij de illusie van controle over ziekte loslaten. We raken gefrustreerd, voelen ons onzeker en willen snel verder met een patiënt die we wel beter kunnen maken. En jij doorziet dat.

En dan is er nog iets. Jij beschikt over iets wat tot ons domein behoort, namelijk kennis! Jij weet meer van de ziekte van Hashimoto dan de meesten van ons doen. Wij komen deze ziekte maar zelden tegen in de praktijk. Maar omdat jij dagelijks met deze ziekte leeft, beschik jij over uitgebreide kennis, waar zelfs endocrinologen niet over beschikken!

Dus als jij bij de dokter komt, kom jij met kennis over jouw ziekte én met de wetenschap, dat wij artsen ook niet alles weten. Snap je nu waarom wij bang voor je zijn?

Het is niet jouw schuld, maar het negeren van deze twee feiten kan onze samenwerking in de weg zitten. Ik geef je daarom een paar belangrijke tips over hoe je met ons om kunt gaan, waardoor je meer uit de bezoeken aan artsen kunt halen:

1. Ga er niet gelijk met gestrekt been in

Ja, je moet voor jezelf opkomen, maar weet dat artsen een bepaalde mate van respect gewend zijn. Bij een eerste bezoek komen patiënten meestal met enig respect een behandelkamer in. Jij niet. En dat is prima, maar artsen kunnen hiervan schrikken. Jouw doel moet zijn een samenwerking van vertrouwen op te bouwen. Er direct met gestrekt been in gaan maakt de kans op een goede relatie erg klein.

2. Wees respectvol

Ik zeg dit erg voorzichtig, omdat ik zeker weet dat er ook artsen zijn die niet respectvol naar jou zijn (geweest). Deze artsen moet je links laten liggen. De meeste van ons zijn niet zo; wij willen je graag helpen.

3. Wed niet op te veel paarden tegelijk

Vind een goede huisarts en een kleine kring aanvullend specialisten die je vertrouwd. Verwacht niet dat een arts na slechts een bezoek alle antwoorden voor je heeft. De beste zorg ontstaat wanneer arts en patiënt elkaar begrijpen. En dit heeft tijd nodig.

4. Wacht niet te lang met een afspraak

Een van de meest frustrerende dingen voor mij is als je na een lange tijd afwezigheid met een lange lijst klachten binnenkomt en van mij verwacht dat ik de hele lijst klachten in slechts een consult oplos. Begrijp me niet verkeerd; het is goed om een lijstje bij te houden. Je vergeet zo geen symptomen. Een lijstje helpt ons bovendien om samen prioriteiten te stellen in de behandeling.

5. Accepteer geen eikels

Zoek net zo lang tot je de juiste dokter voor jou vindt. Sommige artsen zijn gewoon minder geschikt om chronische zieke mensen te helpen. Neem geen genoegen met artsen die niet naar je luisteren.

Ik hoop dat dit je helpt en ik hoop van harte dat je de hulp krijgt en vindt die je nodig hebt. Het is k*t dat je de ziekte van Hashimoto hebt en ik hoop dat deze informatie het iets minder k*t maakt.

Hoogachtend,

Dr. Rob